

ע"פ 4226/22 - פאיז אבו דאלו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4226/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פאיז אבו דאלו

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים מיום 28.04.2022 בת"פ 16955-02-20
שניתן על ידי כבוד השופטת ד' כהן-לקח

תאריך הישיבה:

כ"ד בסיון התשפ"ב (23.6.2022)

בשם המבקש:

עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה:

עו"ד טליה קצב

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ד' כהן-לקח) בת"פ 16955-02-20 מיום 28.04.2022, במסגרתו הוטל על המבקש עונש מאסר לתקופה של 11 חודשים.
2. המבקשה הורשע, על-פיהודאטובמיוחס לו בכתב האישום מתוקן במסגרת הסדרטיון, בעבירה של מסחר ברכב גנוב לפי סעיף 413א ו-413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977. יוער כי המבקש ידע שמדובר ברכב גנוב.
3. בית משפט קמא, בגזר דין מנומק, פירט את הנסיבות הרלוונטיות, תוך התייחסות לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי המבקש - בן 32 נשוי ואב לשני ילדים קטנים, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. שירות המבחן המליץ לבית המשפט לשקול המרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריאח לעונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. זאת, גם בשים לב לתקופת המעצר הניכרת אותה ריצה המבקש.
4. בית המשפט גם סקר את טיעוני הצדדים לעונש וקבע את מתחם העונש ההולם. בסופו של דבר, לאחר בחינת כל השיקולים, מצא בית המשפט להטיל עליו עונש מאסר לתקופה של 11 חודשים, בניכוי ימי מעצרו כמו גם מאסר על

עמוד 1

תנאי וקנס כספי.

5. אין ספק כי מדובר בתקופת מאסר לא ארוכה במובן זה, שאם לא תתקבל הבקשה לעיכוב ביצוע, הדעת נותנת שהמבקש עלול לרצות את רוב תקופת המעצר, אם לא כולה, עוד בטרם יישמע הערעור בפני הרכב בבית משפט זה.
6. באת-כוח המשיבה טענה בצדק, כי יש טעם לפגם באופן בו התנהל המבקש שעה שלא התייצב לתחילת ריצוי מאסרו חרף העובדה שעד היום הזה טרם ניתנה החלטה לעיכוב ביצוע והמבקש היה אמור להתחיל לרצות את עונשו ביום 19.06.2022. עוד הוסיפה באת-כוח המשיבה, כי אלמלא התנהלות קלוקלת זו של המבקש, הייתה מסכימה לבקשה לעיכוב ביצוע.
7. דעתי כדעת באת-כוח המשיבה, במובן זה שהמשיב נהג באופן לא ראוי. אין בהסברים שניתנו על ידי בא-כוחו כדי לרפא את הפגם של אי-התייצבות לתחילת ריצוי עונשו בהיעדר כל הוראה המעכבת את תחילת ריצוי העונש.
8. יחד עם זאת, בנסיבות המיוחדות של מקרה זה, ובעיקר - נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן בנוגע למצבו המשפחתי של המבקש; היותו אב לשני ילדים פעוטים; נטילת האחריות על ידו; החרטה שהביע; כמו גם המלצת שירות המבחן בדבר העונש הראוי להטיל עליו - מצאתי בסופו של דבר לקבל את בקשתו. אין בפגם המהותי כדי להכריע את הכף לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע.
9. בבחינת אמות המידה שנקבעו בפסיקה-מדובר, כאמור, בתקופת מאסר לא ארוכה; אין מדובר בעבירה מהחמורות שבחוק העונשין (אף שאין להקל בה ראש). זאת ועוד, הערעור נסמך בין היתר על המלצת שירות המבחן, ולאנטען שהמבקש לא התייצב לדיונים בבית המשפט קמא.
10. מכל הטעמים האלה, מצאתי להיעתר לבקשה ואני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקש עד להכרעה בערעורו שבכותרת בבית משפט זה.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשפ"ב (23.6.2022).

ש ו פ ט